

stedse i Militærtjenesten maa opretholde den værste legemlige Straf, man kan tænke sig, nemlig Dødsstraffen; — den maa man gribe til, naar intet Andet kan hjælpe, og jeg vil dog spørge, om det er human, at man ved at undlade i rette Tid at bruge Straffe af tilsvækkelig Strengthed og Haardhed fremkalder Nødvendigheden af Dødsstraf, hvor denne ellers kunde være undgaaet?

Zvermoes: Jeg skal ikke meget forlænge Diskussionen, men jeg maa dog bemærke, at det har undret mig i høi Grad, at den ærede Forslagsstiller har kunnet se nogen særdeles principiel Uoverensstemmelse mellem ham og mig. Det forekommer mig, at jeg bestemt og tydeligt i Begyndelsen af mit Fordrag udtalte, at jeg antog, at ligesom jeg selv fuldstændig kunde slutte mig til det Princip, som den ærede Forslagsstiller har angivet i i det første Punktum i sit Lovforslag, saaledes vilde ganske sikkert ogsaa de fleste Medlemmer her i Thinget kunne det, men at jeg troede det nødvendigt af Hensyn til Hæren, at der fra dette Princip gjordes enkelte Undtagelser; i det Mindste mente jeg, at det var fuldstændig nødvendigt, at det toges under Overveelse, hvorvidt man f. Ex. imod enkelte Opsætige, enkelte meget urolige Hoveder, maatte finde det nødvendigt fremdeles at anvende saadanne Straffe. Tilsvækkedes sagde jeg, at det var nødvendigt at tage under Overveelse, hvorvidt man i Krigstid ganske kunde give Slip paa disse Straffe. Jeg tror saaledes ikke, at den principielle Uoverensstemmelse imellem den ærede Forslagsstiller og mig var saa overordentlig stor, og jeg tror det saa meget mindre, som det forekommer mig, at jeg ved en tidligere Leilighed har hørt det ærede Medlem sige, at han selv ogsaa var tilbøjelig til at gjøre saadanne enkelte Undtagelser for særlige Malifikanter, og navnlig antydede han, at der i sin Tid var gjort Krigsministeriet et saadant Tilbud f. Ex. med Hensyn til dem, der bleve nedsatte i de Meniges 2den Klasse. Derfor det ærede Medlem endnu staar ved det Tilbud, saa tror jeg, at vi kunne blive meget mere enige, end han synes at antage. Jeg kan ikke finde mig beroliget ved den Udsetelse, som det ærede Medlem gav, at der maasse vilde blive forelagt det samme Forslag til 2den Behandling, som der her var forelagt sidste Gang, Straffeloven var under Forhandling i Thinget. Jeg tror det nødvendigt, at denne hele Sag underkastes Behandling i et Udvalg; jeg maa derfor fastholde mit Vnske i saa Henseende, og jeg vil i ethvert Tilfælde stille dette Forslag, dersom den ærede Forslagsstiller ikke selv gjør det.

Forslagsstilleren (Bojsen). Det er fuldkommen rigtigt, hvad det ærede Medlem udtalte, at man her i Folkethinget under Forhandlingerne i 1871 — 72 havde tilbudt Krigsministeren et Mæglingsforslag, som gik ud paa, at Krumslutning eller staaende Arrest, hvorom der dengang nærmest var Tale, skulde

kunne anvendes imod dem, der vare nedsatte i de Meniges 2den Klasse. Det var med megen Overvindelse, at Flertallet i Udvalget var gaaet til at gjøre et saadant Tilbud, og det var kun af Interesse for at aabne en Mulighed for at faae Loven igjennem. Det ærede Medlem vil imidlertid se, at man derved ikke absolut har brudt med de Principer, man hævdede, thi det gjalder jo netop om, at vi vilde fri en cerefjær Soldat fra at kunne løbe den Risiko at komme under disse Straffes Anvendelse; men netop derfor troede man at kunne fravige Principet, naar disse Straffe kun bragtes i Anvendelse ligeover for saadanne Personer, der efter at være nedsatte i de Meniges 2den Klasse maatte antages at have mistet den Væresfølelse, som var det, der nærmest burde tages Hensyn til. Jeg indrømmer altsaa fuldstændigt, at man har strakt sig meget vidt her i Folkethinget, naar man har troet at kunne gaa ind paa noget Saadant, men det er ogsaa et Vidnesbyrd om, hvor langt man har været villig til at gaa for at faae Sagen ført igjennem.

Zvermoes: Jeg haaber derefter, at den ærede Forslagsstiller vil indrømme mig, at ogsaa jeg kunde tænke mig en saadan Undtagelse uden at gjøre Brud paa Principet.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Zvermoes: Jeg tillader mig at foreslaa denne Sag henvist til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Forslagsstilleren (Bojsen). Som jeg allerede for lidt siden udtalte, har jeg ikke fundet Anledning til at stille Forslag om et Udvalgs Nedsættelse, men jeg finder heller ikke tilsvækkelig Anledning til at fraraade det. Vor Optraeden ved forskjellige Leiligheder har været den, at der, naar en Sag mødtes med dog forholdsvis saa megen Velvilje, som denne har mødt, da ikke imod den Side, hvortil jeg hører, med Rette skulde kunne antes over, at man ikke har villet indlade sig paa en nærmere Forhandling af Sagen. Jeg skal derfor uden hverken at fraraade eller at tilraade et Udvalgs Nedsættelse sige, at jeg, efter den Maade, hvorpaa det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Zvermoes) er optraadt, vil stemme for Forslaget om et Udvalgs Nedsættelse.